

LAXEIRO: UN SÉCULO

-A Laxeiro, pintor e galano, sorrindo á Nosa Lingua

Brindes, noso amigo da navalla para a barba!
Que aínda cumpras centos máis nas feiras de alemparte
e veñas armado co pincel na guerra fría
deste tempo de cairos e soberbia.

Estás aquí onde nos chama a liberdade e somos
tantos no teu vaso e no teu colo dos pasares
cando o río vai teso de fartura
e labra un asubío.

Velaí estás na pedralaxe da ponte
co chapeu de lenzo e bota de botos
no romaría que arde en arestoras
coma besta e boi de teu no cadro dos magníficos
do tempo que cómpre preguizar para saber
en ti a terra matria.
En ti.

E digo pepe e outeiro e abeledo
coma nun vaso de cristal que arde en adubíos
no teu soño diario de amencida cando vou
e veño en paso descuberto pola ribeira
dos bravos aturuxos coma soles de noso
na galaxia da taberna e no café de vigo
onde aínda estás en vida e sempre esperas.
Sempre.